

Henno loominguiliselt kõige meeldejäävam töö - Pikk 47 renoveerimine. Pildil hoone vestibüül.

käima vastasmajas elanud kunstnikest abielupaari juures joonistamis- ja ettevalmistustundides. Lisaks astus ta ERKI ettevalmistuskursustele, olles veendunud, et hakkab igal juhul tegelema loova tööga. “Nii saigi minust arhitekt,” resümeerib mees. “Mingil põhjusel hakkas keskkoolis mulle ajalugu meeldima, kuigi restaureerimisest ma siis veel ei mõelnud,” lisab ta.

Henno sõnul võtab tal teinekord päris tükk aega, et vana maja hingega tuttavaks saada, aga pärast läheb kõik nobedalt. “Käid majas ringi, vaatad seinu, oled mõtetes, et siia seda, siia toda, selle teeks nii, selle jaotuse tõstaks teistmoodi ringi ja kogu aeg on nagu tõrge sees. Siis ühel hetkel sähvatab ja kõik on valmis.”

Iga maja on omamoodi uunikum. Kõige suurem komistuskivi on spetsialisti nõuandeta isetegevus. Ainult odavusest lähtudes kaunist lõpptulemust ei loo. “Kui

← Hennole 2005. aastal antud muinsuskaitse seltsi teenetemedal.

sellised möödalaskmised silma jäävad, läheb meel kurvaks.” On rõõmustav, et inimesed hakkavad renoveerimisele juba pihta saama, aga eks SRIK on selle nimel ka kõva tööd teinud. Õnneks leidub üha rohkem neid, kes suhtuvad renoveerimisega kirega. “Võime jäädagi jutustama, kui sellist kontingenti ei tekiks. Aga nad on tekkinud, sest naaber näeb, mida naaber teeb ja nõnda see arusaamine laieneb.”

Kujundusprogramme Henno taltsutanud ei ole. “Endiselt joonistan pliiatsi ja tušiga paberile. Ei ole viitsinud programmidesse süveneda ja kuna Edwardil õnnestub joonise tegemine kahe sekundiga, siis milleks punnitada. Pealegi, kui sa oled maja käega läbi käinud, tekib hoopis teine tunnetus. Mulle ei meeldi paljud arvutiga projekteeritud asjad. Jäävad kuidagi hingetud. No lausa hukka mõista arvutiga projekteerimist ka ei saa, aga